

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/7/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4423201024
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4423201024.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

25Co/7/2025

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a Mgr. Mareka Janigloša v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX D. E., proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Račianska 71, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073, o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 04. novembra 2024 pod č.k. 18C/22/2023-177, takto

rozhodol:

25Co/7/2025

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

25Co/7/2025

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom žalobu zamietol a druhým výrokom žalovanej voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 180, § 251, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2, § 391 ods. 2 CSP, § 15 ods. 1, § 16 ods. 4, § 19 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

1.2. Uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 13.03.2023 domáhal náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom. Po predbežnom prejednaní veci rozhodol uznesením pod č.k. 18C/22/2023-81 zo dňa 24.11.2023 tak, že konanie zastavil a žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania. Proti tomuto rozhodnutiu podali v zákonnej lehote odvolanie obidve strany sporu, v dôsledku čoho Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, uznesením pod č.k. 25Co/28/2024-133 zo dňa 24.07.2024 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

1.3. Žalobca sa žalobou domáhal náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., spôsobenej nesprávnym úradným postupom. Odvolací súd v danej veci konštatoval, že uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. prebieha v dvoch fázach. Prvou fázou je mimosúdne predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom. Druhou fázou je uplatnenie nároku žalobou na súde. Tieto dve fázy musia nasledovať po sebe, pretože podmienkou podania žaloby na súde je predchádzajúce mimosúdne prejednanie nároku a až neúspešné uplatnenie nároku na príslušnom orgáne je predpokladom pre uplatnenie nároku na súde. Predbežné prerokovanie nároku na

náhradu škody je zákonom stanovená podmienka, preto musí byť splnená, aby tento nárok mohol byť vôbec prerokovaný v občianskom súdnom konaní. Zákon upravuje formu podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, ale neupravuje procesný postup orgánu, ktorý má uplatnený nárok prerokovať. Predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody má neformálny charakter a nie sú preň stanovené žiadne procesné pravidlá, preto súd prvej inštancie nemohol akceptovať námietky žalobcu, ktorý tvrdil, že žalovaná s ním nárok neprejednávala, pretože neprebehli žiadne ústne rokovania. Orgán príslušný na predbežné prejednanie nároku neprejednával nárok v rámci správneho poriadku a nevydáva o tom rozhodnutie, ale v stanovenej lehote nárok buď uspokojí, alebo neuspokojí. V danom prípade žalovaná žalobcu ako poškodeného, o svojom stanovisku nesporne písomne vyzoomela. Žalobca sa domáhal náhrady škody voči žalovanej už dňa 18.04.2013, ktoré podanie však podľa oznámenia žalovanej zo dňa 17.10.2013 neobsahovalo náležitosti a ani na výzvu tieto vady podania žalobcom neboli odstránené, v dôsledku čoho sa na podanie žalobcu neprihliadalo a jeho žiadosť nebola predbežne prerokovaná. Žalobca sa následne predbežného prerokovania domáhal aj ďalšími podaniami zo dňa 19.02.2014, 25.04.2014, 08.08.2014 a 04.09.2014. Jednalo sa o celkovú škodu v sume 370 000 eur, resp. 500 000 eur, ktorá mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom, prípadne nezákonnými úradnými rozhodnutiami, okrem iného (konania Centra právnej pomoci Kancelárie Nitra vo veci zo dňa 20.06.2012 vedenej pod sp.zn. 3N/1850/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci vedenej pod sp.zn. 26Sp/18/2012 a notárky JUDr. Marty Botkovej) aj Okresného súdu Nové Zámky vo veci vedenej pod sp.zn. 6C/243/2008. O uvedených podaniach bol žalobca vyzoomený v oznámení o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. zo dňa 05.01.2015 tak, že im nebolo vyhovené. Žalobcovi bolo oznámené, že predbežné prerokovanie nároku je týmto ukončené a žiadosti zaevidované pod č. 19775/2014/34 považuje žalovaná za vybavené. V prípade, ak sa s výsledkom predbežného prerokovania žalobca nestotožňuje, bol odkázaný na uplatnenie svojho nároku cestou súdu. Predmetné oznámenie bolo žalobcovi doručené dňa 12.01.2015, čo potvrdil aj na pojednávaní dňa 04.11.2024.

1.4. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práv a im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom stanovená premlčacia lehota a oprávnená osoba v nej stanoveným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva. Dôvodné vznesenie námietky premlčania v občianskom súdnom konaní má za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe právo (nárok) priznať (§ 100 ods. 1 tretia veta Občianskeho zákonníka), pritom zásada hospodárnosti konania musí viesť konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premlčania, pretože v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov na zistenie napr. výšky bezdôvodného obohatenia, škody a podobne.

1.5. Zaplataenia žalovanej sumy sa žalobca domáhal žalobou doručenou súdu dňa 13.03.2023 voči Ministerstvu spravodlivosti SR ako žalovanej titulom náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. už dňa 18.04.2013, ktoré podanie však podľa oznámenia žalovanej zo dňa 17.10.2013 neobsahovalo náležitosti a ani na výzvu tieto vady podania žalobcom neboli odstránené, v dôsledku čoho sa na podanie žalobcu neprihliadalo a jeho žiadosť nebola predbežne prerokovaná. Žalobca sa následne predbežného prerokovania domáhal aj ďalšími podaniami zo dňa 19.02.2014, 25.04.2014, 08.08.2014 a 04.09.2014. O týchto podaniach bol vyzoomený v oznámení o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 05.01.2015 tak, že im nebolo vyhovené a bolo mu oznámené, že predbežné prerokovanie nároku je týmto ukončené a žiadosti zaevidované pod č. 19775/2014/34 považuje žalovaná za vybavené. Predmetné oznámenie bolo žalobcovi doručené dňa 12.01.2015. Z uvedeného nesporne vyplýva, že žalobca sa uplatneného nároku domáhal na súde až po uplynutí premlčacej doby (viac ako 8 rokov). S poukazom na uvedené skutočnosti, ako aj skutočnosť, že akceptoval žalovanou vznesenú námietku premlčania, žalobcom uplatnený nárok ako nedôvodný zamietol.

1.6. Žalovaná mala v konaní vo veci plný úspech. Preto rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že jej nárok na náhradu trov konania priznal vo výške 100%. O výške náhrady trov konania bude podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2.1. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu zamietnuť. Dôvodil porušovaním ústavných práv

a presadzovaním nezákonnosti zo strany žalovanej pred jeho vlastníckymi právami. Nesprávnym procesným postupom mu bolo znemožnené uskutočniť procesné práva, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, preto vychádzal z nesprávneho posúdenia. Žalovaná neuniesla vecné bremeno dôkazu, ktoré žiadal predložiť. Bol porušený čl. 12 ods. 1 a čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, pretože mu bol obhajca pridelený po vynesení rozhodnutia, čo konštatovala aj Súdna rada SR ako aj OS Nové Zámky. Trval na tom, že žiadosť o náhradu škody je opodstatnená. V súbehu s čl. 46 ods. 3 v súlade s 514 Z.z. § 3 ods. 2, zodpovednosti za škodu sa štát nemôže zbaviť. Sudca súdu prvej inštancie vo svojom rozhodnutí z 24.11.2023 vyhodnotil správne, že na každú žiadosť podanú žalobcom v tej istej veci musí žalovaná odpovedať. Preto je bez právneho významu, že žalovaná medzi sebou niečo prerokovávala, mala odpovedať na list 01.02.2023.

2.2. Dňa 12.02.2024 listom požiadal súd aby pokračoval v súdnom konaní, ktoré bolo prerušené voči ministerstvu spravodlivosti, hoci šesťmesačná doba uplynula od žiadosti z 01.02.2023 o dohode o mimosúdne odškodnenie. Žalovaná na jeho žiadosť nereagovala. V uznesení z 24.11.2023 uviedol súd v rovnakej veci, vedenej na Krajskom súde v Nitre pod č.k. 7Co/105/2022-346 zo dňa 24.08.2023, že v zmysle § 15 ods. 1 a § 16 ods. 1 uvedeného zákona sa pred konaním na súde obligatórne vyžaduje predbežné prerokovanie náhrady škody pred príslušným orgánom. Až príslušný orgán uplatnený nárok čo len čiastočne neprizná v lehote šiestich mesiacov od prijatia žiadosti o predbežné prerokovanie, je žiadateľ oprávnený domáhať sa priznania náhrady škody na súde. K takémuto prejednaní vinou pracovníkov Ministerstva spravodlivosti SR nikdy ani jedenkrát neprišlo. Premlčateľnosť sa môže týkať zákonov občianskoprávných a nie ústavných zákonov. Dňa 14.11.2024 sa obrátil so sťažnosťou aj na predsedu vlády A. F. G.. Priložil lekársku správu z 27.11.2024 a poukázal na to, že vinou štátnych orgánov sa zhoršil zdravotný stav jeho aj jeho manželky. Prejavil enormné úsilie, aby bol prerokovaný jeho nesporný nárok na odškodnenie so žalovanou a aby predišli súdному konaniu. Naposledy o takéto prejednanie žiadal listom 01.02.2023, doposiaľ nedostal žiadnu odpoveď, i keď od podania uplynula šesťmesačná lehota. Osobne bol u žalovanej viackrát, naposledy 08.11.2024 a 11.11.2024 a nikto nemal záujem s ním jednať. Jeho rodina je zo strany štátu šikanovaná a je v neustálom strese, čo sa prejavuje na jeho zdraví. Bol mu zničený majetok a požaduje odškodné 500 000 eur. Tento stav porušovania ústavných práv pretrváva 13 rokov. Súd zneužil svoje postavenie a nedodrжал čl. 145 ods. 4 Ústavy SR, čím porušil občianske a ústavné práva, konkrétne čl. 47 ods. 2, čl. 50 ods. 3, čl. 48 ods. 2, čl. 12 ods. 4, čl. 20 ods. 1. Žiadal potvrdiť svoj nárok na odškodnenie vo výške 500 000 eur za 18 rokov šikany a za hrubé porušenie ústavných práv.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku - zákon č. 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalobcu podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 219 ods. 3 CSP, dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené a preto napadnutý rozsudok podľa § 387 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Podľa § 387 ods.1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Ustanovenie § 387 ods. 2 CSP zakotvuje koncepciu zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie podľa § 220 ods. 2 CSP, ale obmedzí sa len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Odvolací súd v zmysle § 380 ods. 1 CSP, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, jeho argumentácia bola vecne správna a objektívna. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania

a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalobca sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožnil, neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie vyššie citované zákonné ustanovenie. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobe o náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom nemohol vyhovieť.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 13.03.2023 domáhal náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nové Zámky. K žalobe priložil žiadosť vo veci sp.zn. 6C/243/2008 zo dňa 12.11.2008, uznesenie pod č.k. 6C/243/2008-97 zo dňa 11.08.2010, odpoveď predsedníčky Súdnej rady zo dňa 15.05.2020, vyjadrenie predsedníčky OS Nové Zámky k podnetu zo dňa 19.03.2020 zapísané pod č. Spr 1649/2020, žiadosť o mimosúdne odškodnenie zo dňa 31.01.2023 adresovanú MS SR. Po vyjadrení žalovanej k žalobe, ku ktorému okrem iného zaslala oznámenia o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 17.10.2013, zo dňa 05.01.2015, odpoveď zo dňa 14.12.2016 na podania zo dňa 09.10.2016 a 18.10.2016, a vyjadreniach žalobcu zo dňa 24.06.2023 a 24.07.2023, súd prvej inštancie rozhodol uznesením pod č.k. 18C/22/2023-81 zo dňa 24.11.2023 tak, že konanie zastavil a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Proti tomuto rozhodnutiu podali odvolanie žalobca aj žalovaná, o ktorých rozhodol odvolací súd uznesením pod č.k. 25Co/28/2024-133 zo dňa 24.07.2024. Po vyjadreniach strán sporu súd prvej inštancie následne na pojednávaní rozhodol rozsudkom pod č.k. 18C/22/2023-177 zo dňa 04.11.2024 tak, že žalobu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%. Z dôvodu podaného odvolania žalobcom je napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie predmetom prieskumu odvolacím súdom.

8. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

9. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

10. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8. Podľa odseku 3 citovaného ustanovenia, lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

11.1. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie v predmetnej veci rozhodol správne, keď žalobu zamietol a svoje rozhodnutie riadne odôvodnil s poukazom na príslušné zákonné ustanovenia. Žalobca sa domáhal náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. voči SR - Ministerstvu spravodlivosti SR ako žalovanej už dňa 18.04.2013, ktoré podanie však podľa oznámenia žalovanej zo dňa 17.10.2013 neobsahovalo náležitosti a ani na výzvu tieto neboli odstránené. Preto sa na podanie žalobcu neprihliadalo a jeho žiadosť nebola predbežne prerokovaná.

11.2. Žalobca sa následne predbežného prerokovania domáhal podaniami zo dňa 19.02.2014, 25.04.2014, 08.08.2014 a 04.09.2014. Jednalo sa o celkovú škodu v sume 370 000 eur, resp. 500 000 eur, ktorá mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom, prípadne nezákonnými úradnými rozhodnutiami, okrem iného (konania Centra právnej pomoci Kancelárie Nitra vo veci zo dňa 20.06.2012 vedenej pod sp.zn. 3N/1850/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci vedenej pod sp.zn. 26Sp/18/2012 a notárky JUDr. Marty Botkovej) aj Okresného súdu Nové Zámky vo veci vedenej pod sp.zn. 6C/243/2008. O týchto podaniach bol žalobca vyrozumený v oznámení o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. zo dňa 05.01.2015 tak, že im nebolo vyhovené z tam uvedených dôvodov. Zároveň žalovaná konštatovala premlčanie nároku na náhradu škody s poukazom na ustanovenie § 19 ods. 1 zákona a tiež bolo žalobcovi oznámené, že predbežné prerokovanie nároku je týmto ukončené a žiadosti zaevidované pod č. 19775/2014/34 považuje žalovaná za vybavené. V prípade, ak sa s výsledkom predbežného prerokovania žalobca nestotožňuje, bol odkázaný na uplatnenie svojho nároku cestou súdu.

11.3. Žalobca sa listom zo dňa 09.10.2016 opätovne domáhal u žalovanej náhrady škody z dôvodu pochybenia Centra právnej pomoci, Kancelárie Nitra, kde bol v oznámení zo dňa 14.12.2016 informovaný s poukazom na § 16 ods. 3 zákona, že nie je možné prihliadnuť na jeho opakované žiadosti, ktoré už boli v minulosti predbežne prerokované a vyhodnotené ako nedôvodné. Podaním zo dňa 31.01.2023 označeným ako žiadosť o mimosúdne odškodnenie podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v nadväznosti na čl. 12 ods. 1 Ústavy SR opätovne žiadal od žalovanej odškodnenie pre porušenie jeho práva vo veci vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod č.k. 6C/243/2008-9.

12.1. Uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. prebieha v dvoch fázach. Prvou je mimosúdne predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom a druhou je uplatnenie nároku žalobou na súde. Nárok na náhradu škody nemožno uplatniť skôr, než uplynie šesťmesačná lehota plynúca práve od uplatnenia nároku poškodeného u príslušného orgánu (pozri § 4 a § 11 zákona); až neúspešné uplatnenie nároku u príslušného orgánu je predpokladom pre uplatnenie nároku na súde.

12.2. Príslušný orgán, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti SR vec predbežne prerokoval už v minulosti, o čom bol žalobca oboznámený v oznámení zo dňa 05.01.2015. Následne sa žalobcovi v prípade nesúhlasu s postupom žalovanej dáva možnosť v zmysle ustanovenia § 16 ods. 4 zákona domáhať sa uspokojenia svojho nároku na súde, o čom bol aj žalovanou poučený. Účelu a zmyslu zákona by sa priecilo, ak by takúto možnosť nevyužil a opätovne by sa opakovane domáhal predbežného prerokovania na príslušnom orgáne v tej istej veci bez uplatnenia si svojho nároku na súde žalobou. K námietke žalobcu, že nedošlo k predbežnému prerokovaniu jeho nároku, keď žiadal o osobné stretnutie so žalovanou odvolací súd uvádza, že forma prerokovania s príslušným orgánom nie je zákonodarcom daná a teda nie je v rozpore so zákonom, ak došlo k predbežnému prerokovaniu písomnou formou, čoho dôkazom sú vyššie označené oznámenia. Zákonodarcu neupravuje procesný postup orgánu, ktorý má uplatnený nárok prerokovať.

12.3. Zmyslom predbežného prerokovania nároku je využitie zákonných možností na to, aby k náprave narušených vzťahov došlo rokovaním medzi poškodenými a orgánmi oprávnenými konať za štát, resp. územnú samosprávu a aby sa v týchto prípadoch pokiaľ možno predišlo súdnemu konaniu. Zákon síce upravuje formu podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, ale neupravuje procesný postup orgánu, ktorý má uplatnený nárok prerokovať. Predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody má neformálny charakter a nie sú preň stanovené žiadne procesné pravidlá. Orgán príslušný na predbežné prejednanie nároku neprejednáva nárok v rámci správneho poriadku (zákon č. 71/1967 Zb.) a nevýdáva o tom rozhodnutie, ale v stanovenej lehote nárok buď uspokojí, alebo neuspokojí. Príslušný orgán by mal poškodeného o svojom stanovisku písomne vyrozumieť, čo sa v predmetnej veci aj stalo, keď bol žalobca písomne žalovanou vyrozumený. Skutočnosť, že vyrozumenie nebolo podľa jeho predstáv, keď sa domáhal osobného prerokovania, ku ktorému žalovaná nie je v zmysle zákonná povinná pristúpiť, nemožno chápať ako porušenie jeho práv v zmysle zákona a rovnako v danom konaní súd nevzhladol ani porušenie jeho ústavných práv. Postup žalovanej bol v súlade so zákonom.

13. Žalovaná zároveň vzniesla námietku premlčania, ktorú súd prvej inštancie správne posúdil ako dôvodnú. V zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Subjektívna premlčacia lehota teda začína plynúť odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode a o tom, kto ju spôsobil, resp. odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia zrušujúceho pôvodné – nezákonné rozhodnutie poškodenému alebo osobám, ktoré môžu uplatniť nárok na náhradu škody v prospech poškodeného alebo po jeho smrti. Táto premlčacia lehota je

3 – ročná. Objektívna premlčacia lehota je 10 – ročná a začína plynúť odo dňa doručenia nezákonného rozhodnutia poškodenému alebo osobám, ktoré môžu uplatniť nárok na náhradu škody v prospech poškodeného alebo po jeho smrti alebo odo dňa, keď došlo k nesprávnemu úradnému postupu. Objektívna premlčacia lehota neplynie, ak ide o škodu na zdraví. Subjektívna i objektívna premlčacia lehota platí jednotne pre uplatnenie nároku na náhradu škody na príslušnom orgáne v rámci predbežného prerokovania i pre uplatnenie nároku na náhradu škody na súde. Počas predbežného prerokovania nároku na náhradu škody na príslušnom orgáne premlčacie lehoty odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania nároku, najdlhšie však 6 mesiacov, nebudú plynúť. Premlčacia doba na uplatnenie práva na náhradu škody teda neplynie počas doby predbežného prerokovania nároku (§ 19 ods. 3 zákona) a po márnom uplynutí šesťmesačnej lehoty sa môže poškodený obrátiť so svojím nárokom na súd (§ 16 ods. 1 zákona). Žalobca za nezákonné rozhodnutie označil rozhodnutie Okresného súdu Nové Zámky pod č.k. 6C/243/2008-97 zo dňa 11.08.2010, ktoré mu bolo doručené dňa 13.08.2010, čo možno označiť za moment, kedy sa o nezákonnosti dozvedel. Prvýkrát sa domáhal predbežného prerokovania svojho nároku na náhradu škody u žalovanej podaním zo dňa 18.04.2013 a následne ďalšími opakovanými, vyššie špecifikovanými podaniami, o ktorých žalovaná žalobcu opakovane upovedomila písomnými oznámeniami o výsledku tohto prerokovania, pričom jeho nárok vyhodnotila ako nedôvodný. Navyše už v oznámení zo dňa 05.01.2015 žalovaná konštatovala premlčanie žalobcovho nároku, ktorú námietku vzniesla aj v súdnom konaní. Žalobca podal žalobu na súd až podaním doručeným súdu dňa 13.03.2023. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že nárok žalobcu je v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení možné považovať za premlčaný a preto nie je dôvodné, aby sa svojho premlčaného nároku opakovane domáhal.

14. Poukazujúc na vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol vo výroku vecne správne a svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 396 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnej žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

25Co/7/2025

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).